**« Και είπε προς αυτούς, δια τι είσθε τεταραγμένοι; Και δια τι αναβαίνουσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; » (Λουκάς κδ΄: 38)**

Βασικό στοιχείο που αποδεικνύει την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου όπως και την ποιότητα του χαρακτήρα του, είναι οι διαλογισμοί του. Όλοι οι άνθρωποι έχουμε διαλογισμούς, δηλαδή σκεφτόμαστε ή στοχαζόμαστε πράγματα σχετικά με την ζωή μας, είτε αυτά αφορούν το παρόν είτε το παρελθόν είτε το μέλλον μας. Γενικά μπορούμε να πούμε ότι να διαλογίζεται κάποιος σημαίνει το να χρησιμοποιεί τις πνευματικές του δυνάμεις κάνοντας σκέψεις, στοχασμούς, συλλογισμούς για να μελετήσει, να ερμηνεύσει φαινόμενα, να απαντήσει σε ερωτήματα με τελικό σκοπό να επιτύχει τους στόχους που έχει βάλλει στη ζωή του.

Ο χριστιανός και αυτός ως λογικός άνθρωπος έχει διαλογισμούς. Το προαναφερθέν εδάφιο της Καινής Διαθήκης, φανερώνει ότι κάποιοι διαλογισμοί προέρχονται από την καρδιά μας. Το συγκεκριμένο εδάφιο το είπε ο Κύριος στους μαθητές του, όταν τους φανερώθηκε μετά την ανάστασή Του. Συνεπώς η «πνευματική» μας καρδιά – και όχι ο καρδιακός μυς – φιλοξενεί κάποια πράγματα τα οποία είτε είναι καλά είτε είναι άσχημα στοιχεία του χαρακτήρα μας. Ο Σολομώντας γράφει στο βιβλίο των Παροιμιών «Μετά πάσης φυλάξεως φύλαττε την καρδίαν σου, διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής» (Παροιμίες δ΄: 23). Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είπε στους μαθητές του: «Διότι εκ της καρδίας εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι, μοιχείαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι. Ταύτα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπο, το δε να φάγη τις με ανίπτους χείρας δεν μολύνει τον άνθρωπο» (Ματθαίος ιε΄: 19-20). Μολυνόμαστε από αυτά που φιλοξενούμε, δηλαδή από κοσμικά στοιχεία που δεν τα θέλει ο Κύριος. Αν η «πνευματική» καρδιά μου είναι καθαρή, τότε με βάση το Λόγο του Θεού είμαι μακάριος. (Ματθαίος ε΄: 8)

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι ο άνθρωπος με την παρακοή του στο θέλημα του Θεού, έχασε την παρουσία του Θεού στη ζωή του με αποτέλεσμα την ψυχική και σωματική διαφθορά του. Διαβάζουμε στο βιβλίο της Γέννεσης κεφ. ς΄ εδαφ. 5 : « Και είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδίας αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας.» Έτσι για να μη διαφθαρούν πλήρως όλοι οι άνθρωποι πάνω στη γη αναγκάστηκε ο Θεός αρκετές φορές να επιφέρει δύσκολες καταστάσεις με αποτέλεσμα κάποιοι άνθρωποι έστω και προσωρινά να μετανοούν και να εκζητούν το θέλημα του Θεού στη ζωή τους.

Όμως η ουσιαστική λύση σ' αυτό το πρόβλημα ήταν δοσμένη από τον Θεό 'προ καταβολής του κόσμου' και προφητεμένη σε πολλά εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης. Αναφέρουμε κάποια χαρακτηριστικά :

«Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα• εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού• και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. Αυτός ήτο κατατεθλιμμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού• εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού.»(Ησαΐας νγ΄: 6,7)

«αλλ' αύτη θέλει είσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ• μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών• και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου » (Ιερεμίας λα΄: 33 ).

Αυτό λοιπόν που ήταν αδύνατο να κάνει μόνος του ο άνθρωπος εξ αιτίας της αμαρτίας που κατοικούσε μέσα του, το έκανε ο Υιός του Θεού, ο αναμάρτητος Ιησούς Χριστός, χύνοντας το άγιο αίμα Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά με το οποίο μόνο αίμα μπορούν να καθαριστούν οι πνευματικές καρδιές όλων των ανθρώπων που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Έτσι ο άνθρωπος γίνεται νέο κτίσμα με νέα καρδιά που επιποθεί να κάνει το θέλημα του Θεού, εκτιμώντας το έργο του Θεού στη ζωή του και όχι από τον φόβο της τιμωρίας. Τότε εκπληρώνεται η προαναφερθείσα προφητεία του προφήτη Ιερεμία για την νέα (καινή) διαθήκη που υποσχέθηκε ο Θεός. Τότε κατανοούμε τα δια Πνεύματος Αγίου λόγια του αποστόλου Παύλου : «Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εζωοποίησεν, εις τας οποίας περιεπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος το οποίον ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας• μεταξύ των οποίων και ημείς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί• ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εζωοποίησεν ημάς μετά του Χριστού• κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι• και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανίοις διά Ιησού Χριστού, διά να δείξη εις τους επερχομένους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της προς ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως• και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον• ουχί εξ έργων, διά να μη καυχηθή τις. Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς.» (Εφεσίους β΄: 1-10)

Βέβαια ο κάθε πιστός πρέπει να εργαστεί με φόβο και τρόμο την σωτηρία του. Τα όπλα του πιστού είναι πνευματικά μιας και η πάλη του δεν είναι ενάντια σε «σάρκα και αίμα», αλλά ενάντια σε πονηρά πνεύματα. Επειδή με τα υλικά μας μάτια δεν μπορούμε να δούμε τον πνευματικό κόσμο, δεν μπορούμε με τις υλικές μας αισθήσεις να αναγνωρίζουμε αν οι διαλογισμοί μας προέρχονται από την καρδιά μας ή από τον εχθρό της ψυχής μας, τον διάβολο, που μας μιλάει στο νου, χωρίς να τον καταλαβαίνουμε. Για παράδειγμα, η Εύα, στον παράδεισο της Εδέμ, έβλεπε με τα μάτια της ένα φίδι να της μιλάει, όμως ο διάβολος δια μέσου αυτού του ερπετού της μιλούσε. Και ο Θεός όταν καταράστηκε το φίδι, μίλησε ευθέως στον διάβολο : «…και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματος σου και του σπέρματος αυτής αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.» (Γένεση γ΄: 15). Αυτή η προφητεία εκπληρώθηκε με τη Σταύρωση και Ανάσταση του Κυρίου μας. Συνεπώς οποιοιδήποτε διαλογισμοί έρχονται στο νου και είναι κακοί, δεν σημαίνει αποκλειστικά ότι είναι δικοί μας. Γενικά σε κάθε περίπτωση διαλογισμών, μπορούμε με κριτήριο τον Λόγο του Θεού, να διακρίνουμε τους κακούς διαλογισμούς και μας συμφέρει να ζητήσουμε δια της προσευχής δύναμη από τον Θεό και να τους επιτιμήσουμε στο όνομα του Ιησού Χριστού, ώστε να μην πράξουμε κανέναν από αυτούς. Αν όμως αφήνουμε τους διαλογισμούς να συνεχίζουν στο νου μας, θα βρεθούμε σε πειρασμό, μπορεί να γεννηθεί επιθυμία και έτσι ελλοχεύει ο κίνδυνος να τους εκτελέσουμε, όπως γράφει ο απόστολος Ιάκωβος στην επιστολή του : «Πειράζεται δε έκαστος, υπό της ιδίας αυτού επιθυμίας παρασυρόμενος και δελεαζόμενος. Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν η δε αμαρτία εκτελεσθείσα γεννά τον θάνατον» (Ιακώβου α΄ 14-15).

Από εμάς εξαρτάται αν θα δώσουμε τόπο στους πονηρούς διαλογισμούς ή αν θα αγρυπνούμε και θα προσευχόμαστε, όπως μας παρήγγειλε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, για να

μη πέσουμε σε πειρασμό.  Αμήν!